

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

«Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ ὕμνη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ὅστις ἀκούει, ἅς εἰπῇ, Ἐλθέ, καὶ ὅστις διψᾷ ἅς ἔλθῃ· καὶ ὅστις θέλει ἅς λαμβάνῃ δωρεὰν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς.» (Ἀποκ. κδ'. 17.)

Ἵ τὸν Σωτῆρα εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Ἐλθετε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.» (Ματθ. ιβ', 18.)

Πίστευσέ τον εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Οἱ δὲ εἶπον, πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῇ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.» (Πράξ. ις', 31.)

Ζήτησέ τον εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Καὶ ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἤρξατο νὰ κρᾶζῃ καὶ νὰ λέγῃ, «Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.» (Μάρκ. ι, 47.)

Κάλεσέ τον εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Καὶ πᾶς ὅστις ἀν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου θέλει σωθῇ.» (Πράξ. β'. 21.)

Σὲ ἀκούει εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε ἡ πίστις σου σέ

ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.» (Μάρκ. ι. 52.)

Συγχωρεῖ σε εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, ὥστε νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἡμᾶς τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.» (Α', Ἰωάν. α. 9.)

Καθαρίζει εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Ἐὰν ὁμῶς περιπατῶμεν ἐν τῷ φωτὶ, καθὼς οὗτος εἶναι ἐν τῷ φωτὶ, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.» (Α', Ἰωάν. α. 7.)

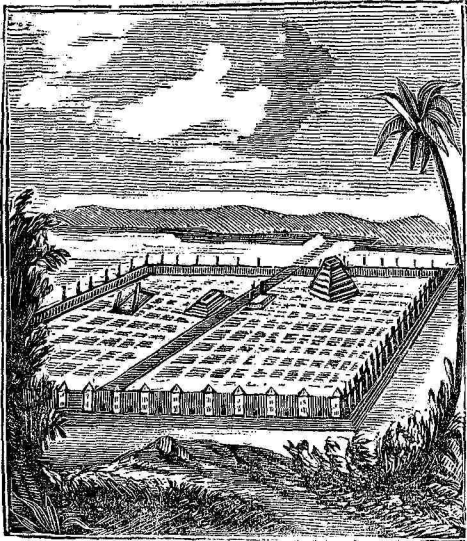
Σὲ ἐνδύει εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῇ ἱμάτια λευκά· καὶ δὲν θέλω ἐξαλείφει τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ὁμολογήσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.» (Ἀποκ. γ'. 5.)

Καὶ σὲ σώζει εὐθὺς. κ. τ. λ.

«Πᾶν ὅ,τι μοὶ δίδει ὁ Πατὴρ πρὸς ἐμέ θέλει ἔλθῃ· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμέ δὲν θέλω ἐκβάλλει ἔξω.» (Ἰωάν. ε'. 73.)

—Ὅσον πολὺ μὲ φίλον σου ἔφαγες, φίλε, ἄλλας,
 Τόσον νὰ φεύγης χωρισμοῦ αἰτίας τὰς μεγάλας.
 Ἄν δὲ σταθῇ ἀδύνατον φιλίαν νὰ τηρήσης,
 Νὰ τὴν ἐηλώσης πάσχιος, χωρὶς νὰ τὴν ἐσοχίσης.
 Φίλους ταχὺ μὴν ἀποκτᾷς, πλὴν ὅσους ἀποκτήσης,
 Φρόνιζε ὅσον ἐμπορεῖς νὰ τοὺς διατηρήσης.
 Πᾶς ἄνθρωπος γνωρίζεται ἀπὸ τὸ φρόνημά του,
 Καθὼς καὶ ἕκαστον πτηγὸν ἀπὸ τὸ φῶνήμα του.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΒΑΒΥΛΩΝ.

Ἡ περίφημος ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὕτη πόλις ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Βήλου, ὅστις ὑποτίθεται ὅτι ἦτον ὁ αὐτὸς μὲ τὸν Νεβρώδ τῆς Γραφῆς (Γένεσις ι. 10—11,—) τὸν υἱὸν τοῦ Χοὺς, τοῦ ἐγγόνου τοῦ Χάμ, υἱοῦ τοῦ Νῶε, περὶ τὸ 2245 π. Χ.

Ὁ Νίνος, ὁ θεμελιωτὴς τῆς Νινευῆ, ἐκυρίευσεν τὴν Βαβυλῶνα τὸ 2,233, ἤνωσε τὰς δύο μεγάλας ἐκεῖνας πόλεις καὶ οὕτως ἰδρύσεν τὴν Ἀσσυριακὴν Μοναρχίαν.

Τὸ 747 π. Χ., ἤτοι 1486 ἔτη ἀπὸ τῆς κυριεύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Νίνου, ὁ διοικητὴς αὐτῆς Εὐεῖλ-Μερωδάχ ἀπεσπάτησεν ἀπὸ τοῦ μονάρχου τῆς Νινευῆ καὶ κατέστη ἀνεξάρτητος, θεμελιώσας οὕτω τὴν δευτέραν Βαβυλωνικὴν μοναρχίαν.

Ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ ὑπῆρξεν εἰς τῶν φοβερωτάτων δορυκνητόρων τοῦ κόσμου· μνημονεύεται δὲ συχνὰ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ ἕνεκα τῶν πολέμων, τοὺς ὁποίους εἶχε μὲ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τὸν σκληρὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐφέρθη πρὸς αὐτούς.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ οὗτος ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον

τὸ 725 π. Χ. καὶ πρῶτον μὲν ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῆς Νινευῆ, ἣν καὶ ἐκυρίευσεν καταστῆσας αὐτὴν φόρου ὑποτελῆ.

Ὁ Ναβουχοδονόσορ ἦτο ὁ ἐκπολιορκήσας τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ καταστρέψας τὰ τείχη καὶ τὰ παλάτια τῆς· ὁ κατακάυσας μὲ πῦρ τὸν Ναὸν τοῦ Σολομῶντος καὶ μετακομίσας τὰ ἱερὰ σκεύη του καὶ μετοικίσας τοὺς Ἰουδαίους εἰς Βαβυλῶνα.

Ὁ αὐτὸς Ναβουχοδονόσορ ἦτον ὅστις ἔρριψε τὰς τρεῖς παῖδας εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην, διότι δὲν ᾔθελον νὰ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τὴν χρυσοῦν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν· ὅστις, εἶδε τὰ δύο ἐνόμνια, τὰ ἅποια τοῦ ἐξήγησεν ὁ Δανιὴλ· ὅστις παρεφρόνησε καὶ ἔζησεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς ζῶον τρώγων χόρτα, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπανήλθεν εἰς τὰς φρένας του καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸν ἀληθῆ Θεόν.

Οὗτος τόσον ἐμεγάλυνε, καθωράισε καὶ ἰσχυροποίησε τὴν Βαβυλῶνα, ὥστε τὴν κατέστησε τὴν πλουσιωτάτην καὶ ἰσχυροτάτην πόλιν τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου.

Ἡ Βαβυλὼν, τῆς ὁποίας τὸ σχέδιον παριστᾷ ἡ προκειμένη εἰκονογραφία, ἦτο κτισμένη ἐν εἰδῇ τετραγώνου ἐπὶ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ.

Ὁ Ἡρόδοτος, ὅστις τὴν ἐπεσκέφθη, μᾶς λέγει, ὅτι εἶχε σχῆμα τετραγώνου καὶ περιεβάλλετο ὑπὸ πελώριων τειχῶν, ἐκάστη πλευρὰ τῶν ὁποίων ἦτο 15 μίλια μακρά. Τὸ πλάτος τῶν τειχῶν τῶν ἑκείνων ἦτο 85 ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος 350! ἦσαν δὲ κατεσκευασμένα ἐκ τοῦβλων, συννηρμοσμένων δι' ἀσφάλτου, διότι οἱ ἄνθρωποι τότε δὲν ἐγνώριζον τὴν κατασκευὴν τῆς ἀσβέστου, τάφρος δὲ πλατεῖα καὶ βαθεῖα περιέβαλε τρυγύρω αὐτὰ καὶ ἐπληροῦτο ὕδατος ἐν καιρῷ ἀνάγκης.

Ἡ πόλις εἶχεν 100 πύλας, τῶν ὁποίων τὰ φύλλα ἦσαν ἐκ χονδροῦ ὀρειχάλκου. Εἰς τὸ μεταξὺ δὲ πύλων διάστημα ἦσαν τέσσαρες ὕψηλοι πύργοι, εἰς δὲ εἰς ἐκάστην τῶν τεσσάρων γωνιῶν.

Αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ἦσαν εὐθεῖαι καὶ διεσταυροῦντο ὀρθογωνιαίως — αἱ δὲ κυριώτεραι αὐτῶν ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰς 100 πύλας. (ἀκολουθεῖ.)

Η ΑΝΩΦΕΛΗΣ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ.

ΜΥΘΟΣ.

ΕΥΛΟΓΩΣ ἐμπορεῖ τις νὰ ὑποπτεῖται, ὅτι οἱ παρμελοῦντες τὰ ἤδη ἐφικτὰ μέσα φωτισμοῦ τε καὶ προόδου, δὲν ᾔθελον ὠφελῆθαι περισσότερον καὶ ἂν εἶχον τοιαῦτα μέσα, ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωσιν. Ὁ ἐφεξῆς μῦθος χρησιμεύει πρὸς διασάφισιν τούτου.